

Perko Manja

NAJ PESEM
NAŠA ZADONI

NAJ PESEM NAŠA ZADONI

1944

Izdalo Tajništvo Oblastnega Odbora ZSM
za Primorsko

Tiskala tiskarna Slovenija

NAPREJ ZASTAVA SLAVE!

Naprej zastava Slave!
Na boj junaška kri!
Za blagor očetnjave
naj puška govori!

Z orožjem in desnico
nesimo vragu grom,
zapisat v kri pravico,
ki terja jo naš dom!

Draga mati je prosila,
roke okol' vrata vila,
je plakala moja mila:
Tu ostani, ljubi moj!

Zbogom mati, ljuba, zdrava!
Mati mi je očetnjava,
ljuba moja čast in slava -
hajd' mo, hajd' mo za njo v boj!

HEJ SLOVENC!

Hej, Slovenci, kdaj bo konec
našega trpljenja?
Doklej nam bo tujec pisal
zakone življenja?
Vstani, vstani, rod slovenski,
otresi vse okove,
v kolo stopi vseh narodov,
bij se za svobodo!

Hej, Slovenci, mar na veke
nam bo gospodaril
Rim, Berlin in Budimpešta,
beli generali?
Vstani sin uboge gmajne,
vstani, kmet slovenski
ramo z delavcem ob rami
zgradi dom slovenski!

Hej, Slovenci, duh budi se
naše pravde stare,
puntarije klic glasi se
s polja in tovaren.
Narod ves se k borbi dviga,
proč tema, nasilje,
v boj poslednji, odločilni,
delavci in kmetje!

HEJ SLOVANI!

Hej Slovani, naša reč slovanska živo klije,
dokler naše verno srce za naš narod bije.
Živi, živi, duh slovanski, bodi živ na veke,
grom in peklo, prazne vaše proti nam so steke.

Naj tedaj nad nami strašna burja naj se znese,
skala poka, dob se lomi, zemlja naj se trese.
Bratje, mi stojimo trdno, kakor zidi grada;
črna zemlja naj pogrezne tega, kdor odpada.

HEJ, SLOVANI!

Hej, Slovani, svet se trese z Volge
do Triglava;
kakor Visla, kakor Jadran
valovi nam Sava.
Živi, živi, duh slovanski,
živel ti boš večno.
Naj preti peklenško brezno,
ti nas vodiš srečno.

Naj tedaj nad nami strašna burja
naj se znese!
Skala poka, dob se lomi,
zemlja naj se trese!
Bratje, mi stojimo trdno,
kakor zidi grada,
črna zemlja naj pogrezne
tega, kdor odpada!

Z ruskih step tovariš Stalin
kliče gromovito,
z naših se gora odziva
mu tovariš Tito:
Mi stojimo neomajno,
kakor te planine.
Naj preklet bo izdajalec
svoje domovine.

Večno narod naš z orožjem
bo svobodo branil,
zanjo nas sovrag nikoli

več ne bo ukanil.
Pa čeprav bi nas napadle
velike armade,
složni bomo zmagovito
strli vse napade.

HIMNA SOVJETSKE ZVEZE

Velika Rusija je zvezo skovala
svobodnih republik, svobodnih ljudi.
Življenje ji volja je narodov dala,
enotna, mogočna naj večno živi!
O domovina ti, bodi pozdravljena,
narodov bratstvu si vzgled in branik.
Stopaj od zmag, do zmag v svetu proslavljena,
prapor sovjetski je ljudstvu vodnik!

Zkozi vihre so žarki svobode sijali,
in veliki Lenin nam kazal je pot.
Zvestobe do ljudstva učil nas je Stalin,
za delo navdušil sovjetski je rod!
O domovina ti, bodi pozdravljena,
narodov slavi si vzgled in branik.
Stopaj od zmag do zmag, v svetu proslavljena,
prapor sovjetski je ljudstvu vodnik!

Mi s svoje zemlje osvajače spodimo,
saj v bitkah kovali smo svojo vojsko.
Mi v bitkah rodovom bodočnost gradimo,
ovenčamo vso domovino s častjo.
O domovina ti, bodi pozdravljena,
narodov sreči si vzgled in branik.
Stopaj od zmag do zmag, v svetu proslavljena,
prapor sovjetski je ljudstvu vodnik!

ANGLEŠKA HIMNA

Varuj nam kralja Bog,
dolgo naj nam živi,
varuj ga Bog!
Naj z zmagovitostjo
in plemenitostjo
dolgo nam vlada kralj,
varuj ga Bog!

HIMNA ZDRUŽENIH DRŽAV AMERIKE

Ali vidiš sedaj, ko se zora budi,
kar ponosno smo v zarji sinoč pozdravljali?
Skozi nočno temo so nam zrle oči,
kak' so prapori zvezdni z okopov vihrali.
Nočno treskanje bomb in raket rdeči sij
bil je vsem za dokaz: Prapor še plapola!
Povej, ali še zvezdni naš prapor vihra
nad deželo svobod in pogumnih ljudi.

INTERNACIONALA

Vstanite, v suženjstvo zakleti,
ki tare vas krivic nebroj!
Razum upor nam v prsih neti
in kliče nas na smrtni boj.
Ves svet nasilja razrušimo,
do temeljev naj se podre,
na njih svoj novi svet zgradimo:
kdor bil si nič, postaneš vse.

To bo boj naš poslednji,
z zmago bo izbojevan
in internacionala
povede svet v nov dan.

Nihče ne gre v tem boju z nami,
ne bog ne car in ne veljak,
svobodo vzamemo si sami,
rojena bo iz naših zmag.
Vrzimo s sebe jarma pezo,
bodočnost v naših je pesteh.
Zdaj kujmo, vroče je železo!
Zdaj kujmo in gonimo meh!

To bo boj

Le naša velika armada,
nas delavcev vsega sveta,
s pravico na tej zemlji vlada,
a zajedalcev ne prizna.
In ko nekoč bo zagrmelo

med pse in rabeljsko svojat,
nam sonce bo kot prej gorelo,
njegov nas žar obsije zlat.

To bo boj

MARSELJEZA

Naprej, sinovi domovine,
prišel je slave dan za nas!
Nasilje vstaja iz temine,
da bi zadalo nam poraz.
Kako čez naše polje rjove
sovražna vojska in divja;
to tuja tolpa k nam vihra
pobijati žene in sinove.
Orožje vsi v roko! Zberite se v pohod!
Naprej, naprej! Naj to zemljo sovrag poji
s krvjo!

Naj tuje tolpe, podle čete
postave svoje nam dele?
Naj tolpe plačane, najete,
ponosne borce nam more?
Hoteli streti bi nam tilnik,
zaslužniti nas za vsekdar,
da usode naše gospodar
postal bi lopovski nasilnik!
Orožje vsi v roko...

Prevzame groza naj tirane,
sramota vsega so sveta!
Zločinske, podle vam nakane
junaštvo naše potepta!
Vojakov zbranih je nešteto.
Če smrt jih mlade pokosi,
nam zemlja nove spet rodi,
postavimo vam novo četo!
Orožje vsi v roko...

Ljubezen domovinska sveta,
ti vodi v bitko nam korak!
Svobodo brani naša četa,
svoboda, z nami v boj do zmag!
Pod našo borbeno zastavo
privede zmago naj tvoj spev;
sovražnik bo izkrvavel,
ti s slavo nam ovenčaš glavo.
Orožje vsi v roko ...

NAŠA NOVA ZASTAVA

Je sovražnik zavzel domovino,
pokončal polja, njive in vas,
je zastavo požgal nam edino,
vtisnil sužnja pečat nam v obraz,
Planine naše in morje, v svobodo kliče nas srce;
na borbo zdaj prav vsak hiti,
do vseh mej naših v boj, naprej!

Čez deželo se sužnjo že dviga
prapor nov izza temnih grobov,
kri uporna se v srcih prižiga
v bojno pesem slovenskih gozdov.
Planine naše ...

Glejte, bratje, nov prapor vihrati,
trije traki rasto iz krvi,
nihče več nas ne more zrahljati,
rdeča zvezda pokriva vse tri!
Planine naše ...

V boj poslednji nesimo zastavo,
bije v srce sovrag — vse zaman!
Novo vzeli si bomo postavo,
rod prenovljeni gradi partizan!
Planine naše ...

O le v boj, o le v boj, partizani,
zdaj pahnimo nasilnika v smrt!
Za vse čase svobodo skovali,
ko sovražnik bo zmagan in strtl!
Planine naše ...

TOVARIŠ TITO

Kar je bilo pod pepelom
v naših srcih plaho skrito,
v kres mogočen je raznetil
naš tovariš

Tito,
Tito.

Speljal razne je potoke
v eno strugo zmagovito,
in ustvaril silno reko
naš tovariš

Tito,
Tito.

Presejal je našo moko
skoz rešeto in skoz sito,
kruha novega nam mesi
naš tovariš

Tito,
Tito.

POZDRAV TITU

Dragi Tito, ki te vse proslavlja,
vsa mladina te srčno pozdravlja.
Zdravo, naš tovariš Tito,
ti nam vodiš borbo plemenito,
Tito, naš tovariš Tito!

Vsa mladina ti je zvesto vdana,
domovina je krog tebe zbrana.
Zdravo, naš tovariš Tito,
ti nam vodiš vojsko zmagovito,
Tito, naš tovariš Tito!

NOVA PESEM

Zapojmo novo pesem, bratje,
pesem srda in krvi!
V boj pojezdimo ko svatje,
le svoboda naj živi!
Naprej v boj, krvavi boj,
hrabri partizanski roj!
Pred nami prapor nov se dviga,
beli, sinji, rdeči trak,
pogum nam rdeča zvezda vžiga,
sužnosti razgrinja mrak.
Naprej v boj, krvavi boj,
hrabri partizanski roj!
Zapojmo čez to žitno polje,
karabinko stisni v pest;
poslednji boj svobodo orje
v srca vseh vasi in mest!

PARTIZANSKA

Naglo puške smo zgrabili
in odločno z doma šli,
ko sovjetski so junaki
skupni boj oklicali.

Partizanski ostri streli
narodni upor bude,
z njimi vračamo fašistom
vse zadano nam gorje.

Mraz, glad, žrtev nas ne moti,
ko nenadno udarjamo,
saj prežeti smo z zavestjo,
da svobodo ustvarjamo.

Zdaj bodočnost si gradimo
istih misli, trdnih rok,
vsa slovenska domovina
druži v zadnji se naskok.

Kmalu več ne bo fašistov,
nov pravičen svet bo vstal;
nad slovensko domovino
svobode prapor bo vihral!

BUDNICA

Vstani, mladina, in stoj kakor hrast,
naj puška stoji ti ob strani!

Čuvaj to mlado slovensko nam rast,
katero teptajo tirani.

Mladina slovenska, le hrabro v boj,
ravnaj se po bratskih junakih z vzhoda,
ej, v borbi s tiranom se žrtev ne boj,
če hrabrost je geslo pohoda.

VSI V PARTIZANE!

Bičan in opljuvan ves slovenski narod
dvigne k puntu trdo pest.

Partizan — partizan,
naš slovenski partizan,
naš slovenski partizan.

Delavci — v partizane,
kmetje vsi — v partizane,
in meščani — v partizane,
vsi Slovenci — v partizane,
drajn za staro pravdo bo!

Ajmo, junaki, v borbo na Gestapo,
v borbo za zmago, za svobodo v boj!

Smrt fašistom nosi maščevalna pesem
mitraljezov iz zased.

Partizan . . .

Komunisti — v partizane,
Katoliki — v partizane,
in Sokoli — v partizane,
vsi Slovenci — v partizane,
drajn za staro pravdo bo!

Ajmo, junaki, v boj na belo gardo,
v borbo . . .

Iz krvi rdeče mladih partizanov
vzklije roža svobode.

Partizan . . .

Štajerci — v partizane,
Kranjci vsi — v partizane,
in Korošci — v partizane,

vsi Slovenci — v partizane,
drajn za staro pravdo bo!
Ajmo, junaki, v boj na domobrance,
v borbo . . .

HEJ, TOVARIŠI!

Hej, tovariši, pod orožje vsi!
Tujec mora z naše zemlje!
Čaka Štajerska, čaka Korotan,
čaka sinje Jadransko morje!
Zdaj v roke puške, zdaj naj zapoje mitraljez,
sovrag bo čutil, kako gorak je z nami ples!
Hej, tovariši, ni nam žal krvi
za svobodno Slovenijo!

Hej, tovariši, zdaj na delo vsi!
Nov svet dvignemo iz ruševin!
Čaka polje nas, čaka dom požgan,
čaka delo nas od korenin!
Brnenje strojev, napete mišice kot lok,
rastoče zgradbe, življenja neumorni tok!
Vse to čaka nas, ko napoči čas
bratske sprave in svobode!

POBIČ SEM STAR ŠELE OSEMNAJST LET

Pobič sem star šele osemnajst let,
Hitler me hoče k soldatom imet';
kako bom soldat, k'sem fantič premlad,
ne morem še puške držat'.

Hitler ne vpraša, si star al'si mlad,
goni soldate v krvavi prepad,
za tuji profit on mora morit'
in kri svojo lastno prelit'.

Ne bom krvavel za gosposki profit,
za delovno ljudstvo bom šel se borit,
da delavec, kmet, slovenski ves svet
iz težkih verig bo otet.

VSI NA BOJ!

Naši domovini z naglimi koraki
bliža se svobode dan.

Vsi na boj! Vse za boj!

Dviga se Slovencev roj
proti okupatorju.

Vsi Slovenci partizani,
Srbi in Hrvatje z nami!

Vas nobena ne miruje,
vsak Slovenec se bojuje
za svobodo naroda!

Smelo naprej, Slovenci le naprej,
vse dalje in dalje, nasproti svobodi!

PESEM SLOVENSKIH PARTIZANOV

Le naprej, brez miru za slovenskim praporom,
dokler boj ni končan, za svobodo, za naš dom!
Naj vihar le hrumi, vsak na svojem mestu stoj!
V žilah kri nam kipi, vdari na sovražni roj!

Kdor je mlad, je junak, da za dom življenje rad;
kdor Slovan, mu je drag, in po krvi, duhu brat!
Kakor lev v bojni gnev na sovraga planemo:
Stalin naš, Tito naš, za teboj vsi stopamo!

Bomba, nož, žar v očeh, v žilah polje rdeča kri!
Dragi dom je razbit, zdaj nam sama smrt preti.
Do višav, do neba, planil narod je tlačan,
zdaj vihti trdo pest naš slovenski partizan.

MARŠ IX. BRIGADE

Tujci pohlepni k nam so navalili
in razdejali nam naš rodni krov! Hura!
Mi pa nismo se uklonili
njih podivjani sili
in smo začeli z njimi boj!

Majhni in šibki zrasli smo v brigado,
vливamo vragom že trepet in strah! Hura!
Komandant naš tovariš Mile
in komisar naš Franci
v boj nas železni vodita!

Svoboda zlata že je na obzorju,
našo zastavo dvignimo krepko! Hura!
V jasnih dneh pa na ruševine
mučene domovine
spet si postavimo nov dom!

PESEM XIII. BRIGADE

Po cestah in hribih,
po hostah, dolinah,
trinajsta se bije udarna brigada,
ki mlada, a strumna
udar za udarom deli.

Na progah slovenskih
razdira mostove,
požiga pragove
s streh hlapcev sovražnih,
jim vliva skrbi,
da strah jim poganja v kosti.

Mi vsi partizani,
ki v tej smo brigadi,
tovariši dobri
smo v bojnih napadih.
Na juriš planimo,
rešimo si vso domovino!

PESEM XV. BRIGADE

Hiti brigada petnajsta,
hiti čez dole in breg,
poženi iz zemlje slovenske
sovražnike naše v beg.
Pomika se četa za četo
med polji, gozdovi pojoč;
pa kliče nad narodom:
vztrajaj, ne kloni,
saj strt bo sovražni obroč.

Čuvamo meje slovenske
v gorah, ob bistrih vodah,
in dvigamo v zarjo zastavo,
za svobodo zlato v boj!
Mi čuvamo meje slovenske
po gorah, ob bistrih vodah,
in dvigamo v zarjo zastavo,
za svobodo zlato v boj!

PESEM 1. BATALJONA XV. BRIGADE

Ponosno in odločno
koraka prvi bataljon,
dolga vrsta mladih borcev
se bori za svoj dom.
Mati Slovenija, ponosna bodi
na svoje sinove, heroje,
ko borili se bodo bataljoni
do zadnje kaplje krvi svoje.

Cvet petnajste brigade
nam ti si, prvi bataljon;
v te polagamo vse nade,
ko nam braniš dragi dom.
Naš prvi bataljon, naprej, le kar naprej!
Sovraga ystrahuje, tepta in tepta.
Saj za njega pač ni zaprek ne mej,
dokler poslednji se ne vda.

PESEM 2. BATALJONA XV. BRIGADE

Kakor v temni noči
nevihte strašne blisk in grom,
udari po sovražniku
naš drugi bataljon.
Kokor plaz, ki zdrvi z gora,
vse ruši, potepta -
tako udari drugi bataljon
na našega sovražnika.
Od zmage do zmage hiti,
da zemlja bobni od korakov,
v našem drugem bataljonu
cvet slovenskih je junakov.

PESEM 3. BATALJONA XV. BRIGADE

Tretji bataljon korakaj
veselo čez slovensko zemljo,
vse čisti, razdiraj, ruši,
kar je ostalo gnilo.
Brigadi petnajsti si dika,
slovenski si zemlji v ponos;
reda, discipline si slika,
v borbi si prvi povsod.
Brez miru in oddiha
naše preganjaš sovraže,
vse bele in plave, Švabe,
do končne zmage.

PESEM SLOVENSKIH BRIGAD

Podolž in počez, čez njive, gozdove,
čez travnike, griče, čez reke, mostove,
skoz sonce in vihro, od meje do meje
povsod smo, kjer veter slovenski nam veje.
In škornji se vgrezajo v mučeno prst,
sovražnik ne more skoz vez naših vrst,
za nas ni nobenih ognjenih pregraj,
hej godec, na žveglo nam marš zaigraj!

Prepletli smo z borbo gozdove slovenske,
kasarne so hoste nam, jame podzemske,
in streha nad nami je sonce, oblaki
ter zvezde ponoči, ko zvesti koraki
straž naših nam ščitijo tabor prsten,
kjer sneg nas pozimi pokriva leden,
poleti kresnice nam svetijo v mah
in cev mitraljeza zapira zapah.

Pred nami na boj zastave goreče
vihrajo vse bele in plave ter rdeče,
in zvezda svobode prepleta trakove,
in z bombami ruši zdaj temne zidove
vse črne preteklosti sužnji tlačan,
prežiga nasilnika v smrt partizan...
Hej, zove nas k štabu politkomisar,
tovariši, juriš, v ognjeni vihar!

HEJ, BRIGADE, HITITE!

Hej, brigade, hitite!
Razpodite, požgite
gnezda belih podgan, črnih psov!
Hej, mašince, zagodi!
Naj odmeva povsodi
naš pozdrav iz svobodnih gozdov!

Kje so meje, pregrade
za slovenske brigade?
Ne, za nas ni pregrad in ne mej!
Po slemenih oblačnih,
hej, po grapah somračnih,
vse od zmage do zmage naprej!

Konji, hej, topotajte!
Godci, divje igrajte!
Tja v Ljubljano gre zdaj naš vihar.
Dokler tu so brigade,
kdo nam zemljo ukrade?
Na Slovenskem smo mi gospodar!

KOMANDANT STANE

Brigade s hribov so se vsule kakor plaz,
pogumni njih korak nikjer več ne zastane.
Za naš pravični boj, sovražniku v poraz
je borce dala vsaka naša vas,
na čelu vseh pa v boj hiti tovariš Stane.

Je že nasilnik na telesu našem stal,
globoko nade vse bile so zakopane.
Tedaj je pravi čas junak med nami vstal
in naši vojski komandant postal.
Pognal v naskok se prvi je tovariš Stane.

Slovenske vojske on je glavni komandant,
z njim pojdemo v pohod od vseh mej do Ljubljane.
Ves narod mu sledi, on vojski je vodnik,
a vojska domovini je branik.
Od zmag do zmag povede nas tovariš Stane.

NA JURIŠ!

Na juriš, na juriš, na juriš,
krik borcev vihra skozi hoste,
sovragove vrste so goste!

Udari, navali,
usekaj, izpali!

Na juriš, o-hej, partizan,
pred tabo svobode je dan!

Na juriš, na juriš, na juriš,
maščujmo požgane domove,
maščujmo vse naše grobove!

Preženi besneče

in reši trpeče!

Na juriš, o-hej, partizan,
pred tabo svobode je dan!

Na juriš, na juriš, na juriš,
požgimo vsa gnila drevesa,
zemljo prebudimo v nebesa,
vsem sonce naj sije,

le radost naj klije!

Na juriš, o-hej, partizan,
pred nami svobode je dan!

Na juriš, na juriš, na juriš,
vsi bratje teptani za nami,
svobodo si vzamemo sami!

Skoz glad in trpljenje
v lepše življenje!

Na juriš, o-hej, partizan,
pred tabo svobode je dan!

TOPNIČARSKA

Naperimo težke topove,
temne skopljimo grobove
fašistom in hlapcem prodanim,
s strupom nasilja zavdanim.

Mi partizani smeli,
z granatami, šrapneli razbijmo vragu glavo,
za svobodo, pravico napolnimo havbico,
naj tuli topa grom, da branjen bo naš dom!

Topovski naj ogenj peklenski
občuti sovrag pritepensi,
da zgine iz naše dežele,
mu siplji granafe, šrapnele!
Mi partizani ...

NAŠA ČETA, V BOJ!

Turke plat zvona oznani,
kresi zagore vrh gor.
Dvignejo se partizani,
v hribe klati volčji zbor.
Naša četa, v boj, boj, naša četa v boj,
juriš na Gestapo, pesem zmage si zapoj!

V našo zemljo vdoro barbari,
plenijo, pustošijo.
Krvava zver nam gospodari,
črne srajce, Gestapo.
Naša četa...

V bojih gonimo fašista
iz vasi, slovenskih mest.
Da bo domovina čista,
jamči partizanska pest.
Naša četa...

Kdo prešteje mlado silo
naših bataljonov, čet.
Naša vojska je kladivo,
ki nam kuje novi svet.
Naša četa...

Naj bo kajžar, naj bo gruntar
ali delavec, meščan.
Danes vsak je samo puntar,
vsak slovenski partizan.
Naša četa...

NAŠA VOJSKA

Kdo pa so ti mladi fantje,
ki korakajo skoz vas?
Kdo pa so ti mladi fantje,
ki jim tak žari obraz?

To so mladi partizani,
neupogljivega duha,
to so mladi partizani,
borci novega sveta!

Kdo pa so dekleta mlada,
puške imajo na ramah,
kdo pa so dekleta mlada,
ali ni jih prav nič strah?

To so mlade partizanke,
slušale so glas srca,
to so mlade partizanke,
strah pustile so doma!

Kakšna je ta mlada vojska,
ki zapela je skoz vas,
kakšna je ta mlada vojska,
druga vsa kot prejšnji čas?

To je prava naša vojska,
to je silna naša moč,
to je partizanska vojska,
jutro znani nam pojoč!

STOJI V GORI PARTIZAN

Stoji tam v gori partizan,
ozira se v nižavo,
trdo mu puško stiska dlan,
šel v borbo bo krvavo.

Njegova kaplja že krvi
nam mnogo je rodila
junaških mož, jeklenih src —
planine napolnila.

Saj tujec pije našo kri,
razdira nam družine,
vihar nad njim naj zahrumi,
njegova oblast naj mine.

Stoji tam v gori partizan
in kliče nam v dolino:
Vsi mladi fantje in možje,
branite domovino!

Maščujmo naše brate vse,
ki v grobu že trohnijo!
Njih srca zvesta še žive,
po zmagi hrepenijo.

Zato pa fantje, vsi na plan
in vsi v partizane —
naj pesem naša zadoni,
naj zarja zmage vstane!

VSI MOSTOVI...

Vsi mostovi v zrak letijo,
razbita proga tam leži,
kopice Nemcev vsepovsod ležijo,
pod njimi mlaka je krvi.

Silna borba je vihrala
od bel'ga dneva do noči,
zmagovita zastava je vihrala,
ker sovražnik spet beži.

Po cesti bliža se kolona,
Nemcem prihaja že pomoč,
zavpije »juriš« cel'ga bataljona,
da grom odmeva v tiho noč.

V naskok tovariši hitijo,
v srcu upanje gori,
ostali Nemci vsi se razbežijo
in naša pesem zadoni.

Vsaki košček naše zemlje
bode Nemcem grob ostal,
Nemčija že slovo od Rusije jemlje
in tudi od nas ga bode kmal'.

ČEZ ZEMLJO ...

Čez zemljo, pod nebo noč pokriva vso naravo —
zagrmí, prileti, krogle padajo v daljavo.

„Italijani so z vojsko končali.“ Hej!

„Vsi beli v Turjak so zbežali.“ Hej!

Ker Turjak, stari grad, bil je belih postojanka,
partizan, kot vojak se bori že brez prestanka.

„Partizani so grad obkolili.“ Hej!

„Že dosti so belih pobili.“ Hej!

Zdaj Turjak, stari grad, se pod našimi udarci ruši,
partizan, kot junak, kar na juriš ga poizkusi.

„Mine že zid so podrle.“ Hej!

„Našim so vrata odprle.“ Hej!

Bojni krik pa čez zid, že se lom'jo grajska vrata,
prapor naš zmagovit zavihral je vrh Turjaka.

PARTIZANSKA

Po dolinah in po gorah
šle brigade so v boj,
da bi spet osvobodile
zemljo in pa narod svoj.

V snegu, mrazu in viharju,
preko naših skalnih sten
šli v boj so partizani
proti okupatorjem.

Zgnali bomo okupante,
pomorili Gestapo,
še le takrat domovina
prav zares svobodna bo.

V borbi naši nismo sami,
to vemo prav dobro vsi.
Tam na vzhodu nam ob strani
Rdeča Armija stoji.

Prešli bomo vse ovire,
prešli Save, Drave tok,
in na Donavi široki
njej postavili se v bok.

PRIMORSKI PARTIZAN

Po hribih jaz okrog blodim,
od doma sem pregnan,
ker ljubim ves slovenski rod,
postal sem partizan.

Visoke gore, temni gozd,
so partizanu dom.
V njem svobode srečni dan
morda dočakal bom.

Požgali so mi rojstni dom,
odgnali drage vse.
Bog ve, če jih še videl bom,
morda že v grobu spe.

Al' ena misel me živi,
da narod vstaja spet,
na vzhodu zarja že žari,
prihaja novi svet.

VESELI PARTIZAN

Nabasano puško v roki,
pištolo in bombo za pas,
partizan v planini visoki
na boj sem pripravljen vsak čas.

Saj tukaj na sončni višavi
svoboden sem, sam gospodar,
in snujem po pameti zdravi
fašistóm udar za udar.

Tu gori svetloba se snuje,
vesel grem s pohoda v pohod,
tu gori fašist ne ukazuje,
naj večno poslušen bom rob!

Naj drugi uklanjajo glave,
v službi fašizma ječe,
zvesto jaz držim se zastave,
ki simbol svoboda ji je.

S tovariši hrabro bom vztrajal,
za dom se boril bom srčno,
fašistom udarce zadajal,
dokler ne puste nam zemljo.

Ki danes naš rod je hranila,
ki danes še naša je last,
ki hraber je narod vzgojila,
da nosi fašizmu propast.

Nikdar partizanske zastave
za sužnje življenje ne dam,
in rajši kot uklonil bi glavo,
življenje za svobodo dam.

PARTIZANSKA ŽENA

Za vasjo je čredo pasla
vsa vesela dan na dan,
s hrepenenjem gor je zrla,
kjer je vriskal partizan.

Oj, le vriskaj, oj, le vriskaj,
saj trepeče že tiran,
saj se bliža zvezda sreče,
bliža se rešitve dan.

Ko bi mogla, ko bi znala,
rada šla bi gor v goro,
če ne ve, bi mu dejala,
da vsa zmaga naša bo.

Vse trpljenje partizanov
bo poplačano s krvjo,
Smrt fašistom in tiranom,
vsi v boj za svobodo!

Če moj dragi bo življenje
za pravico sveto dal,
mi v tolažbo in veselje
sinko zlati bo ostal.

Prepevala mu bom pesmi,
gledal me bo nasmejan,
pravila mu bom o očku,
bil je hraber partizan.

Do takrat bo že svoboda
zasijala v jasen dan,
vse bo srečno in veselo,
nihče več ne bo tlačan!

NOVI CVET

Prečuden cvet je v grapi črni,
pod njim tih partizan leži,
pleto se v žalni venec trni,
nad njim oblak kot luč gori.

Je mlada deklica zbledela,
spomin ji noče iz srca,
a žalost mi je v mrak odela,
ljubezen dvojno šepeta.

Glej rožano zemljo, glej višave,
odete v razsvetljeni dan,
na grobu cvet nesmrtni slave,
doslej na naših tleh neznan!

Zaliva luč ga večno mlada,
studenec novega sveta,
solze je posušila nada,
skoz smrt v življenje pot pelja.

Prečuden cvet je v grapi črni,
cvete iz globokih korenin,
nad njim odmeva glas srebrni:
„Premagal smrt je mlad trpin.“

DOMOVI NAŠI

Domovi naši so vsi že požgani,
iz pogorišč dim težak se vali,
osveto nosijo vam partizani,
njih pesem čujte, ponosna se glasi.
Zabrundaj pesem, ko žvižgajo krogle,
zabrundaj pesem in nič se ne boj!
Proti fašistov brezumnem divjanju
ti kakor skala granitna trdno stoj!

Daj puško k licu ob strojnic regljanju,
oko zatisni, pomeri skrbno,
da pionir boš sveta razdejanju,
gradil svobodo boš, rušil staro zlo.
Iz sužnja, hlapca razvil se v vojaka
ponosni, hrabri je naš partizan,
brezpravni raji na čelu koraka,
da sinil kmalu svobode ji bo dan.

ŽALOSTINKA ŽRTVAM

Sprejmi, zemlja, žrtve vase,
v hrame svojih korenin,
naj se kost v kali prerase
tvojih večnostnih prvin!
Mehko ji pokrij vse rane
z našo svobodno prstjo!
Dvignila je nas tlačane
v sonce s srcem in krvjo!

O, sklonite se, zastave,
žrtvi v ta poslednji sen!
Za svobodo srce pravo
ne boji se tisoč ran!
Mi pa spet obljube žrtvi
ponovimo v kri in prah:
le svobodni ali mrtvi,
za svobodo zadnji dah!

ŽRTVAM

Kot žrtve ste padli v borbi za nas,
da srečo, svobodo bi užival trpin.
Do smrti je služil svobodi vaš glas,
pogumno ste zrl v gotovi pogin.
A kadar svoboda zasije nam spet
in vaše se želje spolnijo,
takrat se spominjal še pozni bo svet
junakov, ki v grobu trohniijo.

V razkošnih palačah piruje tiran
in v vinu utaplja bojazen,
a roka pravice že dviga se nanj
in piše na steno mu kaznen.
A prišel bo dan, ko se ljudstvo zbudi,
se dvigne po zmagi k svobodi.
Vam, bratje, pa pesem ljubezni doni
in večna zahvala vam bodi!

•

ZDRAVLJICA

(France Prešeren)

Prijatlji! Obrodile
so trte vince nam sladko,
ki nam oživlja žile,
srce razjasni in oko,
ki vtopi
vse skrbi,
v potrlih prsih up budi!

Komu napred veselo
zdravljico, bratje, č'mo zapet?
Bog našo nam deželo,
Bog živi ves slovenski svet,
brate vse,
kar nas je
sinov sloveče matere!

V sovražnike z oblakov
rodu naš'ga trešči grom;
prost, ko je bil očakov,
naprej naj bo Slovencev dom,
naj zdrobe
njih roke
si spone, ki jih še teže!

Edinost, sreča, sprava
k nam naj nazaj se vrnejo;
otrok, kar ima Slava,
vsi naj si v roke sežejo,
da oblast

in z njo čast,
ko pred, spet naša bosta last!

Bog živi vas Slovenke,
prelepe, žlahtne rožice,
ni take je mladenke,
ko naše je krvi dekle;

naj sinov
zarod nov
iz vas bo strah sovražnikov!

Mladen'či! Zdaj se pije
zdravljica vaša, vi naš up;
ljubezni domačije
noben naj vam ne vsmrti strup,

ker zdaj vas,
kakor nas,
jo srčno branit kliče čas!

Žive naj vsi narodi,
ki hrepene dočakat dan,
da, koder sonce hodi,
prepir iz sveta bo pregnan,
ko rojak
prost bo vsak,
ne vrag, le sosed bo mejak!

Na zadnje še, prijetlji,
kozarce zase vzdignimo,
ki smo zato se zbratli,
ki dobro v srcu mislimo,
dokaj dni
naj živi
vsak, kar nas dobrih je ljudi!

BRATJE, LE K SONCU . . .

Bratje, le k soncu, svobodi,
bratje, le k luči na plan!
Noč je bolestna za nami,
pred nami svobode je dan.

Zbori brezpravnih milijonov
silijo ven iz noči,
da uteše hrepenenje,
trgajo svoje vezi.

Strimo okove tiranom,
prosto izberimo pot,
dvignimo našo zastavo
visoko nad delavski rod!

Bratje, podajmo si roke,
bratje, prezirajmo smrt!
Sveta poslednja je borba,
naprej, naš sovrag naj bo strt!

Vzhod in zahod se budita,
drami se sever in jug,
vstani, o ljudstvo slovensko,
dovolj pretrpelo si muk!

NABRUSIMO KOSE!

Nabrusimo kose, že klas dozoreva,
že žetve bogate napočil je čas!
Naj jeklo zapoje, naj pesem odmeva,
nabrusimo kose, zrel je klas!
»V boj za svobodno življenje!«,
gre klic od vasi do vasi,
ker sicer nas čakata sužnost, trpljenje,
za nas več izbire druge ni!

Na gruntih nam davno že banke sedijo,
obresti in davki nam pijejo kri,
od žuljev se naših pijavke redijo,
zaman kmet znoji se in trpi.
Oj čujte nas, mi smo prodani,
oj kmet, spametuj se, spreglej;
zdaj plug naj počiva, le vkup vsi tlačani,
nabrusimo kose, hajd naprej!

Nekje je dežela, kjer vlada svoboda,
kjer srečo uživata delavec, kmet,
tam kmeta ne žuli nobena gospoda,
kdor dela, ta uživa truda cvet.
Mi bratje smo vaši po rodu,
oj kmetje, le urno na plan!
Naš čas je napočil, dani se na vzhodu,
že žetev je zrela, puško v dlan!

KOSEC KOSO BRUSI

Kosec koso brusi,
a žanjica žanje,
kmet pravico terja,
ali je ne najde.
Naprej v borbo,
za pravdo in svobodo,
za pravdo in svobodo
slovenskega naroda!

Kmečki fantje in dekleta,
vi ste naša hrabra četa,
vkup se zbirajmo,
naprej marširajmo
za svobodo naroda!
Naprej v borbo...

KOVAČI SMO

Kovači smo in naša sila
skovala nam bo sreče ključ,
in iskra svetla izpod kladi
prižgala bo svobode luč.

Udarec pada za udarcem,
kladi pesem nam doni,
sovrag stoletni že v prah se ruši,
iz spanja ljudstvo se budi.

In srečo narodu skovali
s kladivom našim bomo mi,
verige sužnjev, okove težke
kladivo naše naj zdrobi.

Mi kujemo bodočnost svetlo
in svobodo za vse ljudi.
„Naprej v borbo!“ je naše geslo,
že vas in mesto se budi.

Mi kujemo enakost, bratstvo,
mladini sonce, svobodo,
vsi za svobodo, kruh, mir in zemljo
dvignimo žuljavo rokó!

Kovači smo...

MI GREMO!

Mi gremo skoz ogenj — prvi!
Naš vodnik? Svoboda, pest!
Kdo nas kliče? Zemlja v krvi!
Kdo smo mi? Dni naših vest!

Mi gremo! Kam? V nove zarje!
Kdo ukloni nam glavo?
Smo drevesa, ki v viharje,
kadar rjovejo, — pojo!

Rujte nas iz zemlje rodne!
Mi vemo, kje smo doma!
Saj nam korenine plodne
poženo prav do pekla!

Mi gremo — po blatu, krvi!
Naš vodnik? Svoboda, pest!
Mladi rod vkoraka prvi
v sonce vriskajočih mest!

SVOBODNA SLOVENIJA

Slovenci kremeniti, stopimo v korak,
da osvobodimo svoj domači prag!

Čez gore, polja, po celem svet doni:
Sloven'ja, svobodna in srečna bodeš ti!

Starci belobradi, stopite v vrste,
pokažite mladini, kako naj se bore!

Čez gore, polja ...

Vi mladinci naši, zavedajte se vsi,
za svobodo zlato vsak naj se bori!

Čez gore, polja ...

A ve, žene naše, ne točite solza,
pomagajte vsem borcem do novega sveta!

Čez gore, polja ...

Svoboda je zlata, svoboda je vse,
zanjo se borimo, zanjo vsak naj umre!

Čez gore, polja ...

POZDRAVI

Noč je zbežala že z gora,
z gozdov je že pesem vstajala,
megla je odgrnila breg
in skrite ognje v varstvu smrek,
po kočah, lehah in vrheh
utrip je isti v srcih vseh.

In sončece je vzhajalo,
Primorce je pozdravljalo:
„Prestali ste zadušno noč,
svobode luč vam gre v pomoč.
Zapojte in zavriskajte,
spet oljna vejica cvete!“

In sončece je vzhajalo,
je Štajerce pozdravljalo:
„Vsak dan grem preko ruskih step
in nosim vam pozdrav prelep.
K vam gre vihar slovečih zmag,
pravica z njim, smehljaj nje blag.“

In sončece je vzhajalo,
Korošce je pozdravljalo:
„Za vaše davne čase vem,
spet priča prostim bom ljudem.
Zavriskajte, zavriskajte
v pozdrav zemlje odrešene!“

In sončece je vzhajalo,
Gorenjce je pozdravljalo:

„Junak je padel vrh planin,
cvete mu rdeči sleč v spomin.
Vi živi pa svobodno pot
utrite za slovenski rod!“

PESEM ŽENA

Za nami je temna preteklost,
za nami stoletni je san,
me žene iz sužnosti črne
v svobodni zdaj stopamo dan.
In žena, ki molčala je doslej vse dni,
zdaj v borbi dvignila je pest za lepše dni !

V borbo vas kličemo žene,
naj čuje nas mesto in vas,
gradimo si lepšo bodočnost,
zapijmo si pesem na glas.
In žena, ki . . .

MATJAŽEVA

Zdrami se, moj narod dragi,
tvoj Matjaž je vstal na plan,
že se bliža svoji zmagi,
naš Matjaž je partizan!
Mi smo vsi njegova četa,
dramit smo prišli še vas,
komur je svoboda sveta,
bo poslušal njega glas.

Za očka in za brate,
za sestro, mamico,
za čast svobode zlate
mi sedaj v borbo stopamo.
Fašistični banditi
že brusijo pete,
svobode naše sonce
vstaja izza gore.
Slovenci, na plan,
vstajenja je dan!

GUBČEVA

Ni niti kmeta, niti junaka,
kakor nam je to Matija Gubec bil.
Zbrisana groba sled nam je vsaka,
toda duh njegov je v kmečkih srcih živ.

Dolgo je tega, kar si naskočil
tiransko gospodo, da daš nam svobodo.
S krampom in motiko borba začeta
dokončat' se mora, prišel je čas.

Tvoja rdeče razžarjena krona
dala bo sile za poslednji boj.
Dvignimo se, bratje, po vaseh in mestih,
za osvobojenje našega naroda!

Zdaj naj se dvigne tlačanov vstaja,
dali bomo kri za narod svoj.
Doli vsa gospoda, naj živi svoboda
delavcev in kmetov, vsega naroda!

LE VKUP, UBOGA GMAJNA!

Le vkup, le vkup, uboga gmajna!

He-ja, he-jo!

Za staro pravdo zdaj bo drajna!

He-ja, he-jo!

Zimzelen za klobuk,

punt naj reši nas tlačanskih muk!

Le vkup, v poslednji boj, tlačani!

He-ja, he-jo!

Sedaj se kmečka gmajna brani.

He-ja, he-jo!

Puško, meč, kopje v dlan!

Bije za svobodo se tlačan.

Zažgali grofu smo graščino.

He-ja, he-jo!

Iz grajskih kevdrov teče vino.

He-ja, he-jo!

Grad gori, grof beži.

Vino teče naj, če teče kri!

ANČKA ŠIVA RDEČO ZVEZDO

Ančka šiva zvezdo rdečo
na triglavko dragega,
misli na bodočo srečo,
ko bo dragi spet doma.

Pikapolonca, pikapolonca sede Ančki
na roko, glej.

„Ne bo še konca, ne bo še konca
krvavi, strašni vojni tej“.

Kdaj moj dragi se iz hoste vrne,
mojega srca gospodar,
kdaj svoboda nam zasije
spet v jasni dan?

Pikapolonci, pikapolonci krila rdeča
zažare:

kot zarja v sonci, kot zarja v sonci,
moči nabere za naprej.

Kadar zlata bo svoboda
zasijala v jasni dan,
takrat k tebi, draga Ančka,
vrne se iz hoste partizan.

Pikapolonca, pikapolonca krila rdeča
razprostre:

nevest brez konca, nevest brez konca
še čaka sporočil od nje.

VETRU

Ti, ki preko polj hitiš
čez mrki ta kordunski kras,
ti, ki danes tu bučiš,
zavijal jutri boš pri nas.
Ponesi dragim moj pozdrav,
pozdrav čez gozdna naša brda.
Povej doma, da tu sem zdrav,
naj mamica ne bo potrta!
Poljubi bratca, mamico,
pobožaj ljubo in sestro,
objemi našo hišico
in atu podaj roko.

VRNITEV

Domovina draga moja,
k tebi vračam se nazaj,
v dvomih težkih, brez pokoja,
stopam v svoj domači kraj.

Ali še stoji mi koča,
borna koča pod goro,
ali vojska tam deroča
je podrla tudi njo?

Tu stojim na vrhu gore,
zvezd na nebu luč žari,
polje v cvetu zlate zore
mirno pred menoj leži.

A oko zaman mi išče,
hišice ne najde več,
žalostno je pogorišče
in pepela kup kadeč.

Kaj v višavi milo toži?
Glas domači se mi zdi!
Kdo nad pogoriščem kroži?
Lastovice to so tri.

Lastovice lahkokrile
iz daljave, čez morje
zveste so se povrnile
čez doline in gore.

O, zakaj ste priletele
v žalostni, nesrečni kraj;
kjer ste gnezdo prej imele,
tam je pogorišče zdaj.

Roke fašistov pokončale
dom so skupni, naš in vaš,
vendar, kaj bi žalovale,
saj se bliža lepši čas!

PJESMA NARODNOG FRONTA

Budi se istok i zapad,
budi se sjever i jug,
koraci tutnje u napad,
naprijed, uz druga je drug!

Naprijed, sve bliže i bliže
čuje se koraka bat,
glas milijona se diže:
dolje fašizam i rat!

Drhti od našega hoda
fašizam, taj krvavi splet;
čeka nas, druže, sloboda,
naš bit će čitavi svijet.

Složno! Smrt gvoždеноj peti:
Nestat će jauk i glad,
nov ćemo život početi:
sloboda, drugarstvo i rad.

Budi se istok i zapad,
budi se sav horizont,
koraci tutnje u napad:
Živio narodni front!

LIJEPA NAŠA DOMOVINO!

Lijepa naša domovino,
oj junačka zemljo mila,
stare slave djedovino,
da bi vazda sretna bila!

Mila, kano si nam slavna,
mila si nam ti jedina;
mila, kuda si nam ravna,
mila, kuda si planina.

Teci Savo, Dravo, teci,
nit' ti Dunav silu gubi,
kud ti šumiš, svijetu reci,
da svoj narod Hrvat ljubi!

Dok mu njive sunce grije,
dok mu hrašće bura vije,
dok mu mrtve grobak krije,
dok mu živo srce bije.

PARTIZANSKA

Po šumama i gorama
naše zemlje ponosne
idu čete partizana,
slavu borbe pronose.

Neka znade dušman kleti,
da će kod nas slomit vrat;
prije ćemo mi umrijeti,
nego svoje zemlje dat.

Vodit ćemo borbu svetu
dok fašizmu dodje slom,
kazat ćemo cijelom svijetu
kako treba branit dom.

Zgazit ćemo izdajice,
složiti se u borbi toj,
spasiti kuće, oranice,
osloboditi narod svoj.

DIGNIMO BRAČO!

Dignimo, braćo, zastave, hej,
kmetskom krvlju poštropljene!

Oštrimo kose, sjekire, hej,
buntovnu pjesmu kliknimo!

Gupčeve čete se dižu, hej,
silnike će da izbrišu.

Zora već suncu prethodi, hej,
Tito nas vodi pobjedi.

OJ MOSORE!

Oj Mosore, Mosore,
sve se diže u gore,
skupljaju se sa svih strana
čete partizana.

Oj mladosti, mladosti,
stegni pušku na kosti,
za slobodu svoga roda
istjeraj izroda!

Oj Mosore, Mosore,
naša sela sva gore;
fašistička zvjerad kolje
sve što ostalo je.

Partizani, drugovi,
puni su vas lugovi;
naša puška mirna nije,
sve krvnike bije.

Oj Mosore, Mosore,
skoro ćemo na more,
skoro ćemo svom narodu
donijeti slobodu!

PESEM MLADINE

Pokraj puta oblak zlatnog dima vije se,
pjesma mladosti na celom svetu bije se.
Sto si široka i sjajna,
sto si velika i bujna,
staze mladosti - najveće naše radosti!

Hej složno i glasno, zapevajmo jasno!
Čujte ljudi, ljudi, ljudi,
sve se budi, budi, budi,
novi život, novi dani su ostvareni!

OMLADINSKA

Omladinci, omladinke, velik nas je broj,
protiv mraka i fašizma, hajdemo u boj!
Niz planine, rijeke, staze,
nove pute, nove staze
omladinske noge gaze.
Eto nas!

Hej, zasućimo rukave, znoj neka lije,
izgradit ćemo novoga čovjeka!

* Protiv svega, što ne valja, dižemo svoj glas.
Mi u radu i slobodi vidimo svoj spas.
U oluji, mutnoj vodi,
ka prosvijeti i slobodi,
naš brod samo naprijed vodi.
Eto nas!

Hej, zasućimo ...

MITROVČANKA

Hajd u kolo robijaši
složno zaigrajmo,
mitrovčanku zapjevajmo,
ko da je sloboda.

Umorno je telo naše,
sa bolom se kreće,
ali duh nam čio, zdrav je,
dok okovi zveče.

Okovi nam noge stežu,
tamnica je hladna,
krase crveni je znaci
i odjela tamna.

Kroz rešetku pjesma se ori,
ko da je sloboda,
misli naše osjećanja
želje su naroda.

Mnogo nam je od drugova
tiran uništio.
Slava njima! Borbom ćemo
da jih osvetimo.

A kad dodje dan slobode,
čujte robijaši,
igrat ćemo mitrovčanku
bez okova naših.

PJESMA PETROVE GORE

(Po napevu iz filma „Pot v življenje“)

Oca nemam, majke, sestre,
ostadosmo ja i brat,
sve je drugo uništio
taj ustaški krvavi gad.

Kuću moju zapališe,
nemam više dom svoj,
sad u šumi nalazim se,
to je novi dom moj.

Postao sam sad partizan,
borac za slobodu
i borim se s drugovima
u mojem vođu.

Petrova mi gora majka,
suho lišće krevet moj,
iz njega krećem svakog dana
u krvavi sveti boj.

Ako drugovi, ja padnem
u tom teškom boju,
pod drvećem iskopajte
tada raku moju.

Neka sunce stalno sija
na zeleni grobak moj,
neka slavuj nad njim pjeva
u slobodi poj svoj.

Neću žaliti svog života
u borbi za novi dan,
jer će narod poslije borbe
biti sretan, slobodan.

KORDUNAŠKA

U Kordunu grob do groba,
traži majka sina svoga.

Otac plače, majka cvili:
„Otvori se grobak mili.“

Grobak se je otvorio,
sinak majci govorio:

„Ne plač, majko mila moja,
teška mi je suza tvoja.

Teža mi je suza tvoja
nego crna zemlja moja.“

BOLGARSKA DELAVSKA

Rabotnici, rabotnički,
složete se na se strani!
Naprej, drugari smelo,
da gradmo našto, veliko delo!

Da rabotiš, da se trudiš,
rabotnika da prosvetiš!
Naprej, sada je vreme,
za slobodata, da si izmreme!

Znamenje to črlen nosi,
razvejte ga na se strani!
Naprej, drugari smelo
da gradmo nešto veliko delo!

Sos bombata, parabela
če osvetim vinovnika!
Naprej, sada je vreme,
za slobodata, da si izmreme!

SOVJETSKA DOMOVINA

Tam od Moskve pa do daljnih krajev,
z južnih gor do severnih ledov
človek hodi, svobodnih daljav sin,
sam zemlje gospod in prost okov.
Povsod življenje vriska in se smeje,
šumi kot Volga burno in kipi,
mladini pota prosta so brez meje,
starost spoštuje tu se in časti.

Široka si, svobodna zemlja daljna,
a nas okovi režejo v kosti,
ne poznam dežele ti enake,
kjer tak lahak bi bil napor ljudi.

Nad teboj pomladni veter veje,
z vsakim dnem vse lepše se živi,
a nikdo na svetu ne umeje
tak smejat se, ljubiti kakor ti!
Mračno obrvi bomo naježili,
če napadel bode te sovrag,
kot nevesto ljubljeno branili,
kakor mater čuval te bo vsak!

Široka si, svobodna ...

PESEM O VOLGI

Mnogo pesmi o Volgi so peli,
a take ni bilo doslej,
ki bi v žaru sovjetskega sonca
razzvenela se preko vseh mej.

Ponos si vsega naroda,
kot morje polna si voda,
kot zemlja rodna svobodna,
širna vsa, brez meja, silna.

Zapojmo pesem o Volgi na ves glas,
saj v njej naša sila živi,
naj prav do neba se razlega,
naj v srcih naših zveni!

Ponos si vsega...

Prej je pesem odmevala druga,
težki so dnevi plašili nas,
prej v pesmi zvenela je tuga,
zdaj kipi nam od radosti glas.

Ponos si vsega...

Mi v večnem zdaj maju živimo,
svoje sile ne damo razbit,
saj pod slavno sovjetsko je zvezdo
najlepše na svetu živet.

Ponos si vsega...

Naj sovragi kot gladni volkovi
zaganjajo nam se v meje,
nikdar Volge ne bodo uzrli
in ne pili iz Volge vode.

Ponos si vsega ...

ZAPOJMO, BRATJE!

Zapojmo, bratje, zdaj pesem veselo,
četudi žalost nas včasih teži,
ker pesem najprej nam rane zaceli,
srce in čelo nam spet razvedri!

Saj pesem moč in duha nam dviguje,
spodbuja k delu, počitek sladi,
Kdor ljubi pesem, ta vedno zmaga,
ustvarja srečo in radostno živi.

Ob pesmi mnoga storjena so dela,
in pesmi spremljajo nas tudi v boj
in pesem slavo junakom bo pela,
ki žrtvovali so kri za narod svoj.

Saj pesem . . .

Nekoč po vsej naši lepi deželi
vesele pesmi odmevale so;
zdaj mesto pesmi odmevajo streli,
potoki solz in krvi po njej teko.

Saj pesem . . .

In že so pesem mrtvaško nam peli,
junaško pesem zapeli smo mi,
in smrt pogrebce smo svojim prisegli,
za novo lepše življenje v boj smo šli.

Saj pesem . . .

In kmalu bo sreča vzcvetela*
iz solz in ran prelite krvi,
in nova radostna pesem kipela
iz src svobodnih in srečnih bo ljudi.
Saj pesem . . .

JESLI ZAFTRA VAJNA

Jesli zaftra vajna, jesli vrag napadiot,
jesli tiomnaja sila nagrianit,
kak adjin čilaviek vies savietskij narod
za svabodnuju rodjину vstanit.

Na zimlie, v nibisah i na morie
naš napief i magušč i surof:
Jesli zaftra vajna, jesli zaftra v pahod,
budj sivodnia h pahodu gatof.

Jesli zaftra vajna, fskalihniotsa strana
at Kronštata da Vladivastoka,
fskalihniotsa strana viljika i silna
i vraga razabiom mi žistoka.

Na zimlie, v nibisah . . .

Palitjit samaliot, zastračit pulimiot,
zagrahočut magučiji tanki,
i linkori pajdut i pihota pajdiot
i pamčatsa lihiji tačanki.

Na zimlie, v nibisah . . .

Mi vajni nie hatjim, no sibia zaščitjim,
abaronu kripim mi nie daram,
i na vražjej zimlie mi vraga razgramim
s maloj krovju, magučim udaram.

Na zimlie, v nibisah . . .

V celim mirie nigdie nietu sili takoj,
štobi našu stranu sakrušila,
s nami Staljin, radnoj i žilieznoj rukoj
nas k pabiedji vidiot Varašilof.

Na zimlie, v nibisah...

KORAČNICA VOROŠILOVA

Če bi vojna bila, če napadel sovrag
domovino bi našo svobodno,
narod ves naš sovjetski kot sestrico brat
branit šel svojo zemljo bi rodno.

Prek gora, nad oblaki, na morju
bi mogočno odmeval naš glas!
Če bi vojna bila, na pohodu takoj
se pridruži nam sleherna vas.

Dvigne se avion, zareglja mitraljez,
zapodijo mogočni se tanki,
konjenica v naskok, naj sovražni se pes
znajde v trdno zadržnjeni zanki.

Prek gora...

Nikdar sile na svetu ni take bilo,
ki bi Rdečo Armado zlomila,
z nami Stalin je naš in z železno roko
vodi k zmagi nas sam Vorošilov.

Prek gora...

KONIERMIEJSKAJA

Pa vajennoj darogie
šol v barbie i trivogie
bajivoj vasimnacitij god.

Bili zbori nidolgi
at Kubanji da Volgi
mi kaniej padnimali v pahod.

Sridi znoja i pili
mi s Budionim hadjili
na barbu, na baljšije djila.

Pa kurganam garbatim,
pa ričnim pirikatam
naša gromkaja slava prašla.

Na Danu i Zamostji
tliejut bielije kostji,
nad kastiami bigut vitjirki.

Pomnit psi atamani,
pomnit poljskije pani
koniermiejskije naši štiki.

Jesli v kraj naš spakojnij
hlinut novije vojni
pralivnim puljimiotnim daždiom,

pa darogam znakomim
za ljubimim narkomim
mi kaniej bajevih pavidiom.

KONJENIŠKA

V vojni vihri, alarmih in nemirih vihnih
leto drugo je šlo svojo pot.
Pri Kubanu se zbrali, proti Volgi dirjali
konarmejci smo v divji galop.

Bele pse smo gonili in z Budjonim hodili,
kdo, za vraga, nas še ne pozna?
Skozi kraje gorate, skozi blatne zagate
slava silnih pohodov je šla.

Po gozdovih ležijo, bela rebra trohnijo,
gode pesem jim veter tuleč.
Že vedo atamani, že vedo poljski pani,
konarmejski kak' oster je meč.

Kadar mirne poljane nova vihra zajame
in z uničenjem splošnim grozi,
preko krajev bogatih, preko krajev goratih
konarmejec na boj pohiti.

VINTOVAČKA

Brostie dumatj, ginirali
a pahodie na Maskvu,
at Kafkaza da Bajkala
raznisiom vas pa kusu.

Vintovačka, biej, biej,
vintovačka biej,
krasnaja vintovačka,
fašistaf nie žilie!
Vintovačka...

Naša armija iz stalji,
naša piesinka prasta,
daragoj tavorišč Staljin,
nie sidiot nihto s pasta!

Vintovačka...

Naša moč nisakrušima,
na zimlie i na moriah
mi s taboju, vožd ljublionij
pobidjim va vsieh bajah.

Vintovačka...

PUŠKA MOJA

Kaj ste mislili, fašisti,
ko ste proti Moskvi šli?
Od Kavkaza do Bajkala
stresli bomo vam kosti.

Puška moja, hej, hej,
puška moja, hej,
zvesta moja puška,
za fašisti ne žaluj.

Naša moč je nezlomljiva,
silna pest iz jekla je.
Če bi radi našo zemljo,
zlomimo po vrsti vse!

Puška moja, hej, hej...

IVANJOK

Eh, kuda ti, pariniok, eh kuda ti?
Nie hadjil bi, Ivaniok, u saldatji!
Panivolie ti idioš, nie s ahotji,
Vania, Vania, prapadioš ni za što ti!

Krasniej Armiji štiki čaj najdutsa,
biz tibia baljšiviki abajdutsa.
S maladoju ti žinoj pažinilsa,
tut i matiri s atcom paklanilsa.

Jeslib vsie bili kak vi razazieji,
štob astalosj at Maskvi, at Rasieji?

OJ, TI IVAN!

Oj, ti Ivan, kam pa greš iz Ljubljane?
Narod v krvi kliče me v partizane.
Kam bi hodil, čakaj še, drugi
bodo se borili,
dali spet nam svobodo.
Živi srd mi v dnu srca željo neti,
za slovenski dom voljan sem umreti!
Jaz sem v hostah partizan,
proč krivica, v boj,
da pravda obvelja in resnica.

PIESNJA O STALJINIE

Na prastorah rodjini čudiesnoj,
zakaliajis v bitvah i trudie,
mi slažili radosnuju piesnju
o vilikom drugie i važdie:

Staljin — naša slava bajivaja,
Staljin — našej junostji paljot.
S piesnjimi barjasj i pabiždaja
naš narod za Staljinim idjot.

Nam dani svirkajuščije krilja,
junostj nam blistjaščaja dana,
v staranie truda i izobilja
širjitsa kalhoznije palja.

Staljin — naša slava ...

VISIOLIJ VIETJIR

A nu — ka piesnju nam propoj visioli^j vietjir,
visioli^j vietjir, visioli^j vietjir!
Marjā i gori ti abšaril vsie na svietie
i vsie na svietie piesinki slihal.

Spoj nam vietjir pro visokije gori,
pro glubokije tajni marjej,
pro ptičji razgavori, pro sinjije prastori,
pro smielih i boljših ljudiej.

Hto privik za pabiedu barotsa,
s nami vmiestie puskaj zapajot:
hto viesil tot smiotsa, hto hočit, tot dubiotsa,
hto iščit, tot vsigda najdiot.

A nu — ka piesnju nam prapoj ...
... piesinki slihal.

Spoj nam, vietjir pro slavu i smielost,
pro učoni^j, girojif, bajcof,
štob sierce razgarelos, štob každamu hatielos
dagnat i pirignat atcof.

Hto privik za pabiedu ...

4) VESELI VETER

Sedaj pa pesem nam zapoj, veseli veter,
veseli veter, veseli veter!

Vsa morja in gore preromal si v poletu
in slišal pesmi vsega si sveta.

Daj, zapoj nam o gorah visokih,
le zapoj nam o tajnah morja
in kaj ptice govore v daljah sinjega neba,
in o smelih velikih ljudeh.

Kdor boriti za zmago se hoče,
ta naj stopi v naše vrste:
če vesel si, se smejiš,
z voljo vse si priboriš
in kar vztrajno iščeš, to dobiš!

Sedaj pa ...

... vsega si sveta.

Daj, zapoj nam o slavi, pogumu,
o herojih duha in pesti,
da srce se razplamti,
da si vsakdo zaželi,
biti bolj kot dedje jim enak.

Kdor boriti ...

... iščeš, to dobiš!

KAZAČJA PIESNJA

Šli pa stipi palki sa slavoj gromkoj
i dien i noč sa sklona i na sklon.
Koviljnaja radjimaja staronka,
primi at krasnih kanjikof paklon!

Kazačju stiep viviol tavorišč Staljin
iz niščitji, iz rabstva i akof,
i piervij raz baljšoje sonce vstalo
nad maladoj zimlioj baljšivikof.

KRASNAFLOTCI

I na parahodie s krasnimi bukvami
„Kamsomol“ napisano.
Krasnij flot, krasnij flot,
naš savietskij krasnij flot.

Kapitan — kamsamolic,
kačigar — kamsamolic,
vsie matrosi — kamsamolci,
s kamintiernoj — krasnaflotci
razgavarivajut.

Ejda, ribiata, ejda kamsamolci,
bravo i bravo i bravo molodci!
I nad parahodam s krasnimi kriliami
lietit krasnij samaliot.

VESJOLIJE REBJATA

Lehko na sjerdce ot pjesmi vesjoloj,
ona skučatj nje dajot nikagda,
i ljubit pjesnju djerevni i sjola,
i ljubit pjesnju boljšije goroda.

Ona nam žitj i ljubitj pomagajet,
ona nas k ščastju zovjet i vedjot,
i tot kto s pjesnjej po žizni šagajet,
tot nikagda i nigdje nje propadjot.

Mi smjelej žizni i voljnostji djetji,
mi v putj spuskajemsja s pjesnjej vseгда
vjedj mi takimi rodjilisj na svjetje
što nje zdajomsja nigdje i nikagda.

Nam pjesnja žitj i ljubitj pomagajet,
ona nas k ščastju ...

LIOTČIKI

Mi raždjini što b skazku zdielatj zbilju,
priadaliatj prastranstvo i prastor,
nam razum dal staljnije ruki-krilja,
a vmiesto sierca plamenij mator.

Vsio više i više i više
strimitsa paliot naših ptic
i v každom prapielirie dišit
spakojstvije naših granic.

Brasaja v vis svoj aparat paslušnij,
smilò tvarjà nivídinij paliot,
mi saznavom, kak kriepnit flot vazdušnij,
naš piervij v mirie pralitarskij flot.

Vsio više i više ...

PILOTSKA

(Po napevu „Ljotčiki“)

Rojeni smo, da ustvarjamo resnico
iz pripovedk, da zmagamo vseмир,
in mesto ječ in kletk v svet pravice
prinese proletarska zmaga mir.

Visoko v nebo in oblake
stremi rdečih strojev polet
in sonce poz 'rav'ja junake,
ki čuvajo sovjetski red.

Piloti smo, srce je klene ptice,
ki vladajo ji roke in razum.
Siroko smejemo se smrti v lice,
tovariš zvesti nam je naš vodnik.

Visoko v nebo...

ČAPAJEVKA

Nad Uralom, strmimi brezni,
vrane letajo.
Tam na Volgi izdajske bele garde
tajno se zbirajo.

Naglo so prispeli kozaki,
kri je brizgnila —
motna Volga Čapajevo je truplo
mrtvo pogoltnila.

Ugasniti nikdar ne more
slava zmage te,
ko je gonil Čapajev proti Ufi
garde še poslednje.

Zadnje že sledove teh bojov
zdaj pokriva prah,
traktorašev mogočna pesem ori,
slavna Čapajevka.

Kmet in delavec v bratski slogi
sta pomedla smet,
zdaj živita in delata vesela,
gradita novi svet.

KAZALO

	Stran
Ančka šiva rdečo zvezdo	68
Angleška himna	9
Bilečanka	66
Bolgarska delavska	83
Bratje, le k soncu, svobodi!	54
Budnica	20
Čapajevka	106
Čez zemljo	42
Dignimo, bračo!	75
Domovi naši	49
Gubčeva	64
Hej, brigade!	34
Hej, Slovani!	5
Hej, Slovani!	6
Hej, Slovenci!	4
Hej, tovariši!	23
Himna angleška	9
Himna Sovjetske Zveze	8
Himna Združenih držav Amerike	10
Internacionala	11
Ivanjok	96
Jesli zafta vajna	89

	Stran
Kazačja	101
Komandant Stane	35
Koniermiejskaja	92
Konjeniška	93
Koračnica Vorošilova	91
Kordunaška	82
Kosec koso brusi	56
Kovači smo	57
Krasnoflotci	102
Le vkup, uboga gmajna!	65
Lijepa naša domovino!	73
Liotčiki	104
Marseljeza	13
Marš IX. brigade	27
Matjaževa	63
Mi gremo!	58
Mitrovčanka	79
Nabrusimo kose	55
Na juriš!	36
Naprej zastava slave!	3
Naša četa v boj!	38
Naša nova zastava	15
Naša vojska	39
Nova pesem	18
Novi cvet	48
Oj, Mosore	76
Oj, ti Ivan	97
Omladinska	78

	Stran
Partizanska — Naglo puške smo zgrabili	19
Partizanska — Po dolinah in po gorah	43
Partizanska — Po šumama i gorama	74
Partizanska žena	47
Pesem XIII. brigade	28
Pesem XV. brigade	29
Pesem 1. bataljona XV. brigade	30
Pesem 2. bataljona XV. brigade	31
Pesem 3. bataljona XV. brigade	32
Pesem mladine	77
Pesem o Volgi	85
Pesem novega življenja	67
Pesem slovenskih brigad	33
Pesem slovenskih partizanov	26
Pesem žena	62
Pjesnja o Staljine	98
Pilotska	105
Pjesma narodnog fronta	72
Pjesma Petrove gore	80
Pobič sem star šele osemnajst let	24
Pozdravi	60
Pozdrav Titu	17
Primorski partizan	44
Puška moja	95
Sovjetska domovina	84
Stoji v gori partizan	40
Svobodna Slovenija	59
Topničarska	37
Tovariš Tito	16

	Stran
Veseli partizan	45
Veseli veter	100
Vetru	69
Visiolij vietir	99
Visiolije ribiata	103
Vintovačka	94
Vrnitev	70
Vsi mostovi	41
Vsi na boj!	25
Vsi v partizane!	21
 Zapojmo, bratje!	 87
Zdravljica	52
 Žalostinka žrtvam	 50
Žrtvam	51